І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
New York's Telephone: BArclay 7-4125

РІК LXVII. Ч. 192. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЖОВТНЯ 1960 — 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 6, 1960 No. 192. VOL. LXVII.

АМЕРИКА ВИПУСТИЛА СВОГО 26-ГО САТЕЛІТА

НОВИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ САТЕЛІТ „КУР'ЄР" ВМОЖЛИВЛЮЄ НЕГАЙНО РАДІОВІ Й ТЕЛЕВІЗІЙНІ ПЕРЕДАЧІ; ТОГО САМОГО ДНЯ ВИПУЩЕНО РАКЕТУ „СКАВТ" НА ВИСОТУ 3,700 МИЛЬ; ДЖЕТОВИЙ ЛІТАК ВСТАНОВИВ НОВИЙ СВІТОВИЙ РЕКОРД ШВИДКОСТИ — 1,390 МИЛЬ НА ГОДИНУ

Вашингтон. — Вівторок 4-го жовтня був днем великої перемоги ЗДА у змаганнях пізнати й здобути космічні простори. Того дня ЗДА з повним успіхом випустили новий, 26-ий із черги, сателіт „Кур'єр 1-Б", який передав звернення президента Айзенгавера державному секретареві Крістіянові А. Гертерові в Об'єднаних Націях, а Гертер передав слова Президента голові Генеральної Асамблеї ОН Фредерікові Г. Боляндові. ЗДА новим своїм успіхом відзначили триріччя випущення першого сателіта в космічні простори. Досі ЗДА випустили 26 сателітів, які кружляють або кружляли довкола Землі, та два сателіти в ще дальші космічні простори, а СССР досі випустив 6-ох сателітів довкола Землі, одного в дальші космічні простори та одного сателіта довкола Місяця. Того самого вівтірка ЗДА з успіхом випустили свою наймогутнішу досі ракету „Скавт", а фльота могла похвалитися новим своїм успіхом, бо її літак, джетовий нищильник типу „Доннел Ф42-1" здобув світовий рекорд швидкости, пролетівши 1,390 миль на годину. Сателіт „Кур'єр І-Б" важить 500 фунтів, є він передвісником нової комунікації в космічних просторах. Він зможе літати над Землею і передавати телевізійні й радієві вісті з одного місця в другу місцевість, і ніхто не зможе йому в цьому перешкодити. Сателіт „Кур'єр І-Б" має 51 цаль в діяметрі. Його випустили при допомозі ракет „Тор-Ейбл-Стар". Він везе звернення секретаря армії Вілбера М. Брокера, в якому говориться про те, що це є „феноменальний поступ" в ділянці комунікації. Це звернення відбере стація в Форті Монмуті в Ню Джерзі, яка передасть його стації на Порто Ріко, а звідтам його передаватимуть до Вашингтону. Подібно було і зі зверненням президента Айзенгавера, яке перейшло через згадані стації, вернулося до Вашингтону, звідти його передали Гертерові до Об'єднаних Націй в Ню Йорку. Президент говорив про успіхи людини в опануванні космічних просторів. Того самого дня 4-го жовтня Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація з острова Воллопс, Вірджінія, з повним успіхом випустила ракету „Скавт", 72 стопи завдовжки, на висоту 3,700 миль. Ця ракета пролетіла понад Атлантиком 6,100 миль і впала на Південному Атлянтику між Америкою і Африкою. Ця ракета має служити до випущення нових сателітів. Вона послуговується ціпким пальним. Вона везе з собою численні інструменти, які мають вивчати космічні простори, а також досліджувати, чи вгорі не відбулася якась ворожа нуклеарна експльозія. Представник Аеронавтичної і Космічної Адміністрації заявив, що ракета „Скавт" летіла згідно з призначенням, і він є вповні вдоволений з цього нового американського успіху. Її інструменти функціонували добре. Секретар фльоти Вілліям Б. Франкі заявив, що новий успіх джетового нищильника типу „Доннел Ф42-1" свідчить про те, що „ми знову виявили, що можемо з успіхом змагатися за першенство в світі, і що ЗДА є на першому місці і в цій ділянці". Новий рекорд швидкости здобув комодор Джан Ф. Дейвіс, 39-річний випускник із Аннаполісу. Літак типу „Доннел Ф 42-1", названий „Фантомом ІІ", буде ще цього року приділений до служби у фльоті. Армія пробувала випустити сателіт „Кур'єр 1-А" 18-го серпня ц. р., але тоді та проба не вдалася, тому новий сателіт дістав назву „Кур'єр І-Б". Його випродукувала лябораторія в Форті Монмут, Н. Дж. за проєктом Армійського Сиґналізаційного Корпусу. Інструменти того сателіта випродукутали в лябораторії в Натлі, Н. Дж., яка є власністю Міжнародної Телеграфічної і Телефонічної Компанії. Сателіт „Кур'єр І-Б" є ліпший від сателіта „Ехо", який може передавати вісті між окремими пунктами на землі, а сателіт „Кур'єр І-Б" може приймати і передавати вісті до найдальше віддалених пунктів на землі.

61 ОСОБА ЗГИНУЛА В КАТАСТРОФІ ЛІТАКА КОЛО БОСТОНУ

Бостон, Мессачусетс. — 4-го жовтня літак Східніх Летунських Ліній „Електра" загорівся зараз біля відлету з летовища, і в цій катастрофі згинула 61- особа, а 11 осіб врятувалися, але всі вони є тяжко поранені. На літаку було 67 пасажирів і 5 членів залоги. Досі ще не вдалося виловити всіх жертв із води. Рятункова акція була утруднена, бо вода була брудна. Між пасажирами було 15 рекрутів морської піхоти, які летіли до місця свого вишколу. Причина катастрофи не є відома, ведуть слідство в цій справі.

Кеннеді підтримує становище Айзенгавера в справі зустрічі з Хрущовим, Ніксон критикує фармерську програму демократів

Індіянополіс. — Сенатор Джан Ф. Кеннеді, демократичний кандидат на президента, виступаючи у вівторок дня 4-го жовтня ц. р. на передвиборчому зібранні в цьому місті, підтримав становище през. Айзенгавера в справі зустрічі з Хрущовим, заявляючи, що на його думку, през. Айзенгавер зробив дуже розумно, не погоджуючися на суґестію п'яти невтральних країн в справі відбуття зустрічі з совєтським прем'єром Нікітою Хрущовим. На думку Кеннеді немає ніякого глузду відбувати таку зустріч, поки не буде відповідної атмосфери для її успішного відбуття. Цього ж самого дня віце-президент Ричард М. Ніксон, виступаючи у Вест Орендж в Ню Джерзі, заявив, що підтримувана сенатором Кеннеді фармерська програма збільшить кошти харчів на 5 процентів, зредукує постачання м'яса до воєнного рівня і позбавить праці яких 2,000,000 людей. Водночас із цим Ніксон висловив закид, що здійснення демократичної програми в сільсько - господарській ділянці допоможе Совєтам здобути перевагу над ЗДА.

Опитування виявляють, що жаден кандидат не має більшости між електорами

Вашингтон. — Ассосіейтед Пресс перевела опитування між провідними політиками обидвох партій і політичними обсерваторами та ствердила, що 5 тижнів перед виборами ні один із двох кандидатів не мав більшости між електорами, які вибиратимуть президента, і яких є 537. Щоб бути вибраним на президента — треба 269 голосів електорів. Тепер веде перед Ніксон у 22 стейтах, які мають 161 голос, а Кеннеді нарахували опитувачі 123 голоси з 14-ох стейтів. Але в цих 36-ох стейтах є деколи така незначна більшість за одним із двох кандидатів, що при виборах вона легко може переміннитися в меншість. До нерішених досі стейтів політичні обсерватори зараховують Ню Йорк (45 голосів), Каліфорнію (32), Пенсилвенію (32), Огайо (25), Тексас (24) і Мишиґен (20). Дехто гадає, що Тексас і Огайо підуть за Кеннеді. Політики обидвох партій дивляться на те, що діється в Об'єднаних Націях і на виступи Хрущова. Вони знають, що суеська криза і революція в Мадярщині перед самими виборами в 1956 році допомогли Айзенгаверові перемогти демократичного кандидата Адлея Стівенсона. Опитування в Каліфорнії виявили, що 48 відсотків опитуваних заявилися за Ніксона, а за Кеннеді тільки 39 відсотків; 13 відсотків були ще нерішені.

В Лудлов, Массачусетського стейту утворено Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

Лудлов, Масс. — В цій місцевості в минулу суботу 1-го жовтня ц. р. відбулися перші збори відпоручників Відділів УНСоюзу з Лудлов, Спрінгфілду, Голіок, Емгерст, Савт Дірфілду і Піттсфілду, щоб заснувати Окружний Комітет Відділів УНСоюзу. На зборах, якими проводив Дмитро Хрупалик, секретар Відділу з Голіок, а секретарював Іван Шило, секретар Відділу зі Спрінгфілд, постановлено утворити Окружний Комітет й обрано першу управу в особах: Дмитро Хрупалик — голова, Петро Пилипів, секретар Відділу з Лудлов, — заступник голови, Іван Шило, — секретар та Матвій Лончина з Голіок, — касир. Контролерами обрано Петра Павлова та Дамяна Харка, обох з Лудлов. Приявний на зборах головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох з'ясував приявним вагу окружних комітетів, яких УНСоюз має вже 30 та завдання, які стоять в цю пору перед Відділами УНСоюзу і його діячами. Приявні висловили надію на оживлення союзової праці цієї новоутвореної округи та відспіванням національного гимну закінчили ці збори, в яких підготову вклав особливо багато праці секретар Павло Пилипів.

● **Десяті Ювілейні З'їзди** Союзу Українців Жертв Російського Комуністичного Режиму (СУЖЕРО) та Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) відбудуться в Торонті, Онт., Канада, в днях 8 до 10 жовтня ц. р. В програмі з'їзду СУЖЕРО буде доповідь голови Федерації Добрусівсько - Сужерівського Руху С. Підгайного на тему „10 років СУЖЕРО та наші завдання на майбутнє." На пленумі обидвох з'їздів виступить з доповіддю про сучасний стан в поневоленій Україні ред. Микола Степаненко. В рямцях з'їзду відбудеться теж концерт з участю Ганни Шерей, Наталії Баумш, Михайла Сеника, Антоніни Ярошевич та Юрія Бельського.

Економіст д-р Дж. К. Смит заповідає зріст економіки в 1961-му році

Ню Йорк. — Головний економіст Корпорації Ф. В. Додж д-р Джордж Клайн Смит, промовляючи на зборах Американського Товариства Керівництва, передбачав, що 1961-ий рік буде подібним до 1958, коли економіка ЗДА постійно зростала. Він говорив про ріст економіки в найближчому часі, хоч деякі економісти передбачають економічну знижку і кажуть, що вона вже почалася. Д-р Смит передбачає збільшення інвестицій в будівельному промислі, і то в будівництві, призначеному для промислових і торговельних цілей. Таке передбачення він основує на числі заключених вже будівельних контрактів. Також і в 1958 році був пожвавлений рух на будівельному ринку, але тоді важко було за готівку, а тепер цього браку дешевого кредиту немає. На цих самих зборах промовляв і колишній австрійський міністер фінансів д-р Ричард Каміц, який казав, що об'єднані економіки европейських держав не є самоціллю, бо до европейських економічних об'єднань можуть приєднатися ЗДА і Канада, тоді зможе повстати Атлантійська економічна спільнота.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** 3-го жовтня прийняв в Білому Домі американську ґольфову дружину, яка здобула чашу Айзенгавера в міжнародних аматорських змаганнях у ґолфа, який є улюбленим спортом Президента. У змаганнях брали участь ґольфові дружини з 32-ох держав.

● **Посадник міста Сан Франсіско Джордж Крістофер** сказав, що коли Хрущов розізлоститься, тоді треба йому дати ляпаса в його товсту шию, і він зараз злагідніє. Крістофер навчився цієї штуки від самого Хрущова, коли з ним довго розмовляв у Москві минулого року. „Коли Хрущов думав, що мене розлостив, тоді давав мені ляпаса в шию, або штовхав мене ліктем у ребро. Я почав робити з ним те саме, казав посадник. Але деколи довго треба було вдаряти Хрущова, щоб його заспокоїти".

● **Віце - президент** Американської Ради Юдаїзму рабін Елмер Берґер сказав, що сіоністи спричинили те, що арабські сусіди держави Ізраїлю не живуть в мирі з Палестиною. На думку рабіна Берґера Палестина повинна бути „демократичною державою, в якій всі громадяни мають мати рівні права і всі несли б відповідальність за її існування, а не тільки самі жиди".

● **Нюйоркська поліція** заарештувала ґватемальського амбасадора до Бельгії і Голляндії Маврікія Росаля за те, що він займався продажом наркотику героїни в ЗДА. Поліція сконфіскувала героїни вартости $3,500,000. Заарештовано ще інших трьох осіб, яких випустили на волю за кавцісю одного мільйона долярів. Ґватемальський уряд звільнив цього амбасадора з праці.

● **Місто Ню Йорк** призначило $159,885 на випробування нової вакцини проти кіру. Цю вакцину винайшов власник нагороди Нобеля професор д-р Джан Ф. Ендерс у Бостоні.

НІКСОН В НЮ ДЖЕРЗІ

Під час передвиборчої поїздки по шістьох містах Ню Джерзі віце-президент Ніксон виступив теж у Вест Орендж, Н. Дж., де його зустрічали ентузіястично члени республіканської партії і прихильники його вибору.

ПРЕЗИДЕНТ КОНФЕРУВАВ У СПРАВАХ НАТО

В Білому Домі відбулася конференція през. Айзенгавера з генеральним секретарем Північно-Атлантійського Пакту Полем-Анрі Спааком (праворуч). Між президентом і Спааком — В. Рандолф Бирджес, представник ЗДА до НАТО і біля нього асистент державного секретаря для европейських справ Фой Д. Колер.

СССР дає Індії літаки, потрібні їй проти комуністичного Китаю

Ню Делі. — В індійській пресі появилось повідомлення, що в найближчому часі до Москви виїде індійська делеґація для підписання договору про купно Індією совєтських транспортових літаків, гелікоптерів і летунського виряду разом на суму 150 мільйонів індійських рупій, себто $31,500,000. У тих вістках признається, що головним практичним використанням тих летунських машин буде транспортація війська і довіз зброї та харчів до трудно доступних північних частин Індії в гімалайських горах, де два роки тому Пейпінг перевів збройну агресію. Від того часу Індія скріплює свій тамошній кордон, але має найбільші труднощі внаслідку браку залізничних ліній і битих шляхів, що сполучали б той гірський терен з індійським запіллям. Одинаково Совєти, як американські приватні фірми, продукуючі гелікоптере, забігали в Індії за отримання замовлення. Індійська преса стверджує, що американська оферта була на яких 15% вища совєтської то що американські продуценти вимагали заплати в долярах, а большевики погодились на рупії і на довші сплати. Москва ставилась „невтрально" до комуно - китайських теренових претенсій під адресою Індії, але Хрущов буцім-то лаявся на китайців за їх напасть проти Індії.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді влаштовує IX-ту Наукову Конференцію

Торонто. — В днях 8 і 9 жовтня відбудеться тут заходом канадійського Наукового Товариства ім. Шевченка IX Наукова Конференція з низкою доповідей українських науковців із Канади й інших країн українського поселення. В першому дні на історично-філософічній комісії конференції, що нею проводитиме проф. Ст. Килимник, і яка буде відбуватися в Домі Просвіти при 140 Батирст Ст., виступлять із доповідями, читаними доповідачами або в їх заступстві іншими особами проф. Тадей Залеський із Торонта, проф. Евген Онацький з Буенос Айресу, проф. Іван Мірчук, проф. Дам'ян Горняткевич із ЗДА, д-р Іван Тесля з Оттави, проф. Володимир Біберович, проф. Володимир Кубійович, дир. Степан Гевак проф. Василь Волицький, проф. Василь Іванис, мґр. Ярослав Онищук і ред. Олександер Мох. На математично-природничій комісії цього ж дня, і нею проводитиме проф. В. Іванис, виступлять з доповіддю проф. д-р Евген Вертипорох із Торонта. В неділю 9 жовтня на історично-філософічній комісії будуть прочитані доповіді проф. Володимира Дорошенка із ЗДА, проф. Юліяна Буцманюка, проф. Олександра Кульчицького з Сарселю і д-ра Дмитра Бучинського з Мадриту. На пленумі конференції по полудні 9 жовтня, що його відкриє проф. Е. Вертипорох, будуть доповіді д-р Степана Росохи, проф. Василя Лева, проф. В. Ю. Кисілевського, мґра З. Зеленого і проф. Ст. Килимника.

● **Ректор Українського Вільного Університету, професор Іван Мірчук**, з нагоди свого перебування в Вінніпеґу, склав офіційну візиту Президентові Манітобського Університету, д-рові Г. Г. Савидерсонові в товаристві проф. Яр. Рудницького, голови департаменту славістики цього ж університету. Ректор УВУ подав інформації про працю УВУ, склад його професури й студентства. Після цієї візити проф. Мірчук оглядав університет, його бібліотеку й українську колекцію й познайомився з професурою. На закінчення візити проф. Мірчук мав зустріч з деякими професорами-українцями в Манітобському Університеті, як проф. П. Юзиком, проф. М. Дюбинським і ін.

Іван Зазворський перевибраний на голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Аллентавні

Нортгемптон, Па. — В минулу неділю 2 жовтня ц. р тут відбулися чергові річні загальні збори Відділів УН Союзу аллентавнської союзової округи, на яких на голову округи перевибрано відомого громадського й союзового діяча, голову місцевого Відділу УККА, Івана Зазворського, а на його заступника союзового секретаря з Нортгемптону та секретарку з Бетлегем пані Анну Гарас. Секретарем Окружного Комітету обрано вдруге Степана Колодруба, секретаря відділу в Істон, а касиром секретаря з Бетлегему, Дмитра Мушастого. Зборами проводив голова Окружного Комітету Іван Зазворський, який склав звіт з праці Комітету минулого року та намітив плян праці на майбутнє. Приявний на зборах головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох познайомив приявних із змінами, які схвалено на останній конвенції та на річних засіданнях Головного уряду УНСоюзу й з'ясував можливості пожвавлення союзової праці по відділах, зокрема ж акції приєднання нових членів. Приявні, які репрезентували вісім з усіх 13 відділів УНСоюзу цієї округи в довшій дискусії виявили чимале світел й тіней союзового життя та праці наших днів.

МЕКМІЛЛЕН ЗНОВУ ГОВОРИВ З ХРУЩОВИМ

НЕРУ ДАЛІ ЗА ЗУСТРІЧ АЙЗЕНГАВЕРА З ХРУЩОВИМ. — ТІТО ВІД'ЇХАВ ДО ДОМУ, СКЛАВШИ ПЕСИМІСТИЧНУ ЗАЯВУ. — ПОДГОРНИЙ ПОВТОРЯВ ХРУЩОВСЬКІ ФРАЗИ

Об'єднані Нації. — На терені Об'єднаних Націй не сталась в минулий вівторок ніяка особливо важлива подія. Нікіта Хрущов, дізнавшись, що англійський прем'єр Геролд Мекміллен рішив відлетіти до Лондону в середу, зараз після виступу в Генеральній Асамблеї австралійського прем'єра Гордона Мензіса, відвідав Мекміллена та перевів із ним 75-хвилинну розмову, після якої не проголошено ніякого комунікату. Хрущов заявив журналістам, що та розмова була „дуже продуктивна". За твердженням преси, у тій розмові заторкувалось головно справу міжнародного роззброєння, при чому Мекміллен хотів перевірити, чи спротив Совєтів у справі роззброєння полягає на тому, що вони не розуміють західньої вимоги щодо контролі, чи большевицькі фрази проти тієї контролі є наслідком їх засадничого небажання перевести міжнародне роззброєння. Хрущов буцім-то потвердив Мекміленові, що він готов взяти участь в новій конференції „на вершинах" в січні-лютому наступного року, коли урядування в ЗДА перейме новий президент та що він переговорюватиме з новим президентом ЗДА без уваги на те, хто ним стане.

Через трибуну в Генеральній Асамблеї ОН пересунулась ціла фалянга промовців. Були ними: грецький міністер закордонних справ Евангельос Аверов-Тоссіза, марокканський прем'єр престолонаслідника Муляй Гассен, новозеляндський прем'єр Волтер Наш, еспанський міністер Хозе Фелікс де Лекеріка, голляндський міністер закордонних справ Жозеф Люнс, індійський міністер оборони Крішна Менон, бурмійський делегат У-Тант та совєтські підголоски — чеський Антонін Новотний, альбанський Мехмет Шеху, болгарський Теотор Живков і український — Микола Підгорний. Цей останній промовляв українською мовою і повторяв хрущові фрази про західніх колоніялістів, які експлуатували бідну Африку і проти генерального секретаря ОН Гаммершилда, який — у переконанні Підгорного — „заплямив своїми ділами честь нашої організації". Частина названих вгорі промовців виступала на нічному засіданні Генеральної Асамблеї, присвяченому питанню, чи взяти на денний порядок справу прийняття комуністичного Китаю, чи знову справу ту відкласти. Комуністичні промовці та відомий комунофіл Крішна Менон, а також бірмійський делеґат боронили справу комуністичного Китаю.

Чотири лідери невтральних країн — індійський прем'єр Неру, індонезійський президент Сукарно, президент З'єдиненої Арабської Республіки Нассер і ґганський президент Крумаг — з'явились на зібранні представників 44-х азійсько-африканських країн, де було яких 150 осіб, та переконували їх про правильність їх резолюції, яка закликає президента Айзенгавера і Нікіту Хрущова до їх безпосередньої зустрічі. Неру пояснював потім, що зустріч Айзенгавера з Хрущовим це одно, а ідея нової конференції на вершинах, себто наради чотирьох голов великодержав — це зовсім інша справа. За коментарями преси, резолюція невтральних лідерів, яку вже відкинув през. Айзенгавер, не має ніякого глузду, а боронять її автори для рятування свого „обличчя".

П'ятого „невтраліста", який також підписав був ту резолюцію, югославського президента Тіта не було вже на тому зібранні, бо він у той день, у вівторок 4 жовтня, вже від'їхав. Портові робітники знову бойкотували італійський корабель, яким він відплив, і сама залога корабля навантажила його 58 чемоданів та 4 телевізійні апарати. Перед від'їздом Тіто проголосив заяву, в якій ствердив, що переконався у Ню Йорку про гіршу міжнародну ситуацію, аніж він думав, поки сюди приїхав. Холодна війна — на його думку — загострилась, але він потішає себе, що ніхто з його численних розмовців в Ню Йорку з-посеред голов держав і урядів — не хоче війни. Тому Тіто закликав до продовжування зусиль, щоб зменшити міжнародне напруження.

Французький прем'єр таврує облуду й демагогію, ведену на терені ОН

Альжир. — Французький прем'єр Мішель Дебре, який об'їздить тепер Альжир, у своїй промові в місті Константині таврував „облуду та демагогію", стосовану на терені Об'єднаних Націй нібито в обороні прав альжирських арабів. „Це дуже дивне видовище — казав Дебре — коли бачимо, що лідери які в своїх власних країнах встановили диктаторський режим і спричинили найбільші злидні, вимагають від Об'єднаних Націй, щоб вони наглядали над плебісцитом в Альжирі про самовизначення". Дебре боронив політику президента де Ґоля щодо Альжиру та запевняв, що остаточно в Альжирі буде переведений плебісцит, але спершу — мовляв — мусить настати там спокій і мусить припинитись терористична акція арабських націоналістів. Дебре виправдував зірвання спроби безпосередніх переговорів французького уряду з арабськими націоналістами, бо — казав він — закордонно-революційний уряд арабських націоналістів вимагав, щоб визнати його за єдиного управненого репрезентанта всього альжирського народу. Подорож Дебре спонукала місцеві французькі власті безпеки завести строгі засоби персональної його охорони з уваги на небезпеку атентату.

У СВІТІ

● **Англійська преса** була захоплена виступом англійського прем'єра Геролда Мекміллена в Об'єднаних Націях. До хору похвальних голосів приєднавсь також „Дейлі Гералд", який донедавна був офіційним органом опозиційної соціялістичної Партії Праці, а тепер є нібито незалежним щоденником.

● **Єгипетська преса** прославляє президента З'єдиненої Арабської Республіки Гамаля Абделя Нассера, як „героя Об'єднаних Націй". В Єгипті боялися при від'їзді Нассера до Ню Йорку, що він стрінеться з великими демонстраціями збоку американських жидів та були здивовані їхньою мовчанкою. Преса розписується про наради Нассера з різними державними мужами, особливо з Хрущовим та Айзенгавером.

● **Індонезійський** президент Сукарно вперше запродукував в Генеральній Асамблеї церемоніял, що нагодував королівські витребеньки: коли він промовляв, то за ним стояв його прибічник, якому він подавав картку за карткою, з якої відчитував свою промову. Він спершу жадав був, щоб біля нього стояло 9 його прибічників, але вкінці погодився тільки на одного, полк. Мохаммеда Сабура.

● **У Нігерії**, яка 1-го жовтня ц. р. дістала свою державну самостійність, відбудеться неприємна дебата в парляменті, чи затвердити видаток $2,800, що його зробив місцевий кацик з столиці краю, Лягосу, який на день проголошення самостійности „замовив погоду" в чарівника, специліста від приманювання і відганяння дощевих хмар. Чарівники користуються в Нігерії все це повагою, бо 1 лікар є там на 60,000 осіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St, Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Американські поляки і Львів

Польська громада в ЗДА нараховує кругло 6.000.000 душ і належить до найчисленніших національних груп в Америці. Її центр в Шикаго — це найбільше у світі скупчення поляків після Варшави. Тому з одного тільки стейту Іллинойс поляки мають, здається, чотирьох конгресменів, посадників польського походження в різних містах, виборних суддів і інших високих урядовців. Вони мають за собою традицію імен генералів Пуласького й Костюшка, активних учасників американської визвольної війни, і все ще користуються спадщиною політичного успіху Ігнатія Падеревського й президента Вудро Вилсона, завдяки чому Вилсонове гасло застосовано до польського народу. Американські поляки мають за собою політичний атут існування польської держави в р. р. 1919-39, збройного найзду Гітлера, повстання Варшави та спротиву московській гегемонії в 1956 році, після якого Польща з усіх совєтських сателітів користується розмірно найбільшою свободою, особливо в ділянці релігії, а Гомулка має міжнародну опінію „найпристойнішого" з усіх відголосків Хрущова.

Минулої неділі американсько-польська громада здобула поважний морально-політичний успіх: на з'їзді „Польонії", відповідника Українського Конгресового Комітету, у Шикаго виступали особисто з промовами през. Айзенгавер, заступник державного секретаря Даґлас Діллон, демократичний кандидат на президента сен. Джан Кеннеді, шваґром якого, до речі, є польський князь Станіслав Радзівіл, і інші видатні американці. Правда, до цього успіху причинилась виняткова коньюнктура: з одного боку скандальні виступи Хрущова в Об'єднаних Націях, а з другого президентські вибори: конгрес „Польонії" дав добру нагоду американським лідерам заманіфестувати свою прихильність не тільки до польської національної групи, але й всіх інших груп та всіх взагалі уярмлених большевиками народів. Тому полякам можна тільки поґратулювати їхнього успіху, виходячи із засновку, що в нинішній міжнародній ситуації, як і в нинішній американській політиці у відношенні до Сходу Европи — успіх одної національної групи є успіхом всіх груп, всіх поневолених народів.

На превеликий жаль, серед поляків у світі, зокрема в Америці, все ще не перевелися діячі, які не розуміють, що друга половина 20-го сторіччя — це не часи Ягайлонів і гасла Польщі „від моря до моря", не часи, коли краківські станьчики деклямували „при тобі, найясніший пане, стоїмо і будемо стояти", не часи між двома світовими війнами, коли до офіційної земельно-колонізаційної політики варшавського уряду належало гасло „ні п'яді землі в українські руки" — на відвічно українських землях, на яких, всупереч усім колонізаційним експериментам, збереглася до кінця володіння Польщі більшість автохтонного українського населення. На превеликий жаль, в американсько-польській політичній думці все ще покутують анахронічні „сни про потугу", які ні трішки не беруть під увагу національно-державних аспірацій сусідніх народів, не беруть під увагу конечности спільно з тими сусідніми народами стояти в одноцілому фронті проти спільного найбільшого, смертельного ворога, яким була і є імперіялістична Росія. Час від часу чути такі розумні польські голоси, як ось конгресмена з Мічигену, Тадеуша Махровіча на минулорічному Конгресі українців у Вашингтоні. Цей політичний принцип каже теж полякам і українцям належати разом до Конференції американців східньо-американського походження (КАССІД) у Ню Йорку. Але згадані інші діячі раз-у-раз затруюють атмосферу відгребуванням претенсій до західньо-українських земель і проповідуванням гасла „польського Львова".

Ось так „Дзєннік Шикаґовскі" з 28 вересня, напередодні конґресу „Польонії", знову вмістив статтю-заклик „Комітету Земель Всходніх", яку мав ухвалити той конґрес, з домаганням приверненя до Польщі Львова і Вильна. У документуванні прав поляків на Львів — нема ні одного слова про Україну й українців, ні словечка про вклад українців в культуру Львова й Східньої Галичини: є там прославлювання польської „оборони Львова" в 1918 р., але без згадки про війну, яку українці вели за Львів. Ризький мир з 1921 р., і рішення Ради Амбасадорів з 1923 р. в тому заклику все ще непорушні камені польської національно-державної рації, начеб то за минулих 37 і 39 років нічого у світі не змінилось, начеб то сама трагедія Польщі не повинна була навчити поляків потреби зревідувати свою політичну думку. Не знаємо, чи ту резолюцію прийняла „Польонія". Але сумно свідчить, що тому конґресові, на якому Айзенгавер і Кеннеді говорили про всі уярмлені народи, а Даґлас Діллон вичислив між ними виразно й українців, пропонується резолюцію з ображуванням національних почувань українців та з мобілізуванням проти Польщі українського народу — „ад майорем Московіс ґльоріям".

Ганебний виступ

Форум Об'єднаних Націй у понеділок 3-го жовтня ц. р. був місцем виступу Яноша Кадара, людини, що прикликанням совєтських військ і кривавим здушенням визвольних змагань власного народу записала себе ганебно в історії свободолюбної Мадярщини. Абстрагуючи від факту участи в Генеральній Асамблеї ОН ката України, архизлочинця Нікіти Хрущова і його забріханих та руїнницьких виступів, понеділковий виступ Кадара був одним із найбільш жалюгідних і ганебних в історії цієї міжнародної інституції. Не зменшує ганебности цього виступу й те, що комуністичний Будапешт не має від часу мадярської революції формального визнання на терені ОН, ані те, що Кадар виступив лиш як провізоричний репрезентант мадярської держави. Недаремне ж з виходом Кадара на трибуну більше як половина всіх учасників Генеральної Асамблеї піднялася в мовчазному протесті із своїх місць і покинула демонстративно залю нарад. І надаремне провідники мадярських патріотів, учасників визвольної боротьби мадярського народу, назвали день виступів ґанґстерів і душогубів „днем ганьби" Об'єднаних Націй.

Ганебною й забріханою була в своїй суті і сама промова Кадара. Визвольний зрив мадярського народу в 1956 році він назвав „контрреволюційним путчем, зорганізованим з-за кордону". Заявляючи, що комуністичний режим амнестував уже більшість учасників цього „путчу", Кадар водночас погрожував найсуворішими репресіями проти тих, хто відважився б „змовлятися проти батьківщини". Не завагався Кадар у своїй перфідії назвати „невтомним оборонцем миру" Нікіту Хрущова — людину, що була головним спричинником введення совєтських військ на Мадярщину і кривавого здушення революції. Жорстоке поневолення Мадярщини і її безоглядну економічну експлуатацію Совєтами Кадар визначив як „дружню підтримку збоку Совєтського Союзу", „базовану на принципах соціялізму". Поставлення справи Мадярщини на розгляд Генеральної Асамблеї ОН Кадар назвав „інтриґою і злісним наклепом".

У своїй забріханості і перфідії Кадар посунувся так далеко, що, не зважаючи на незаперечений факт брутальної совєтської аґресії в його власній країні і на стосований там терор та експлуатацію населення, пробував говорити про імперіялістичну аґресію в Конґо й експлуатацію конґолійського населення бельґійцями.

Виступ Кадара в ОН був ще одним прикладом разючої парадоксальности в сучасному міжнародному житті. В нормальних обставинах люди такого типу, як Кадар, повинні бути ставлені перед міжнародний трибунал і суджені як злочинці й душогуби. Тим часом комуністичним ґанґстерам дають змогу виступати на міжнародних форумах і обвинувачувати інших в тому, що вони доконують самі.

Л. Лесюченко

РОСІЙСЬКИЙ ШОВІНІЗМ

У „Ню Йорк Таймсі" появилася коротенька нотатка про те, що у Німеччині, у Франкфурті над Майном, відбулась пресконференція трьох африканських студентів, що вчилися у Москві, а тепер виїхали звідти і звернулись до урядів африканських держав з одвертим листом, в якому розповідають про зневагу і дискримінацію африканських студентів в СССР.

Німецькі газети дали про це докладні відомості. Загальна картина така: Студенти африканських країн, бажаючи здобути високу освіту, ідуть до Москви вчитися. Більшість з них іде до столиці СССР, як до обіцяної землі, надіючись знайти там рівність, увагу, культуру і знання. Але незабаром вони розчаровуються і тримаються там тільки для того, щоб не пропали роки навчання і щоб здобути знання і диплом. Але деякі починають протестувати і добиватися справедливости. Таких большевики викидають, очорнивши перед тим їх репутацію і забруднивши їх ім'я.

Пресконференцію у Франкфурті скликали: студенти-медики Теофіліюс Оконкво з Ніґерії та Міхаель Аіґ з Того і правник Андрю Амар з Уґанди. Двоє з них є членами Екзекутивного Комітету Союзу Африканських Студентів у Москві, а Оконкво — секретарем цього Комітету.

Вони заявили журналістам: „Ми виїхали з Совєтського Союзу, і інші африканські студенти виїздять також, бо там ми зазнаємо постійної дискримінації, погроз, обмеження свободи і навіть фізичної брутальности". І далі: Студенти з Африки та Близького Сходу, прибувши до Москви, бачать, що їх просто використовують, як агентів для совєтської державної політики. Вже сто п'ятдесят студентів виїхало з СССР, а десятки інших збираються виїхати.

Така загальна картина. А окремі образки, що їх наведено у листі цих студентів до африканських урядів, написані так, що кожний, хто жив у Совєтах, бачить ідентичність фарб.

Наприклад, професор Московського університету, якась Ірина Александрова заявила студентам, що то є ганьба приятелювати з африканськими студентами, яких привезено до СССР, щоб переконати в перевазі совєтського життя, і які „стоять дуже низько на Заході". В 1-му медичному інституті в Москві, декан Кузін заявив африканським студентам, що вони не будуть учитись так, як в капіталістичних державах, де студенти платять за навчання гроші і тому роблять, що хочуть. Совєти платять африканським студентам, щоб вони робили те, що їм скажуть!

Далі в листі говориться про відносини серед студіюючої молоді. Отож, дівчата, що вийшли заміж за азійських студентів чи навіть за студентів з Чехо-Словаччини і Польщі, не дістають дипломів, а коли подають прохання на виїзд, то зазнають репресій, включно з покаранням рідні. З другого боку, якщо азієць чи африканець ожениться з совєтською дівчиною, то йому не видають візи на виїзд.

Студент з Ґани (цікаво, чи приятель Хрущова, Нкрумаг, знає про це?) одержав від російських студентів погрозливі листи, а коли пішов на пораду до університетської влади — та нічого йому не допомогла. Другого ґанця комсомольці так цькували, що він поскаржився своєму посольству. Коли один африканський студент і совєтська дівчина хотіли одружитись, то цього студента вислали з Москви, а дівчина десь зникла.

Африканські студенти в своєму листі пишуть, що совєтська молодь також неприязно ставиться до китайських студентів.

Совєтські журналісти — твердять студенти з Ґани, — дають своїм читачам викривлені картини життя в Африці (як вони роблять це й про життя в Америці). Кореспондент „Вечерней Москвы" Волович, що їздив до Сенеґалю, написав, що сенеґальці живуть у злиднях і хворобах. „А тим часом совєтська влада — сказано в листі — не дозволяє нам відвідувати в Москві ті райони, де кидаються в вічі злидні, хвороби і неуцтво. Совєтська влада приготовляє для показу туристам спеціяльні місця, як вітрини в крамницях".

Кінчається лист закликом до африканських урядів створити університети в своїх країнах, щоб молоді не доводилося їздити в чужі холодні країни. А якщо цього не можна, то нехай уряди умовляться з совєтами, щоб ті дали африканським студентам змогу вчитися без понижень і погроз.

У листі також наведено історію Омора Укулло з Уґанди, який склав заяву західнім кореспондентам про те, як його переслідувано і дискриміновано в СССР. Большевики викинули Укулло з університету нібито за те, що він не витримав іспитів, за неморальність і пияцтво. А тим часом автори листа твердять, що Укулло не мав ніяких іспитів здавати, а щодо пияцтва, то ніколи не пив він більше як гальбу пива. Студенти пишуть, що совєтська „громадська думка носить намордник, а рабська преса ніколи не надрукує поглядів, які розходяться з офіційними".

Студенти пишуть, що вони „ображені пониженнями колоніяльного панування в своїх країнах, сподівалися порятунку від комунізму". Під впливом цих настроїв, вони дозволили так званому Комітетові Афро-Азійської Солідарности зробити з них фотознімки і розіслати їх по африканських країнах, щоб показати, як гарно живеться їм в Москві, і таким чином викликати симпатію народів до комунізму. У перший час по приїзді до Москви вони виступали з промовами через радіо. Але поступово побачили, що влада ставилась до них добре тільки тоді, коли вони виконували все, що їм скажуть.

Африканські студенти розповідають правду, але Нкрумаг уже наклав совєтські окуляри і діє так, як каже йому Хрущов. Радіо і телевізія в Америці також не висвітлили цієї справи, хоч могли широко представити її американській публіці, замість показувати все того самого обридливого Хрущова.

Цього року в журналі „Сатердей Івнінґ Пост" появилась стаття Новака, що із сателітної країни переїхав був до СССР вчитися, а потім звідти утік. Він розповідає, як у Москві на великих зборах арабські представники вигукували: „Геть світове жидівство!", „Геть Ізраїль!" — і вся заля захоплено била браво! Отже, ставлення до жидів в СССР тепер таке, як було за часів Віталія Шульгина і Союзу Русского Народу.

Все це показує, що російський шовінізм розперезався доостанку і пре відкрито проти всяких „інородців", навіть проти студентів з Африки, яку він хоче опанувати, але без її інтеліґенції, яка ставить йому спротив. Російська ксенофонія — органічна ненависть і недовіра до всього чужинецького — тепер прокинулася з новою силою, може через те, що знайомство з іншими країнами і народами показує, що Росія й тепер країна відстала, забита упередженнями та забобонами, а російський народ боїться стояти на своїх ногах і хоче мати вождя, якому віддасть душу, аби лише підкорив „під ноги ввесь світ".

ДЕ ҐОЛЬ МІЖ ЛІВИМИ Й ПРАВИМИ

Париж. — Події на Мангеттені притягають всю увагу світової преси і на її сторінках не вистачає місця для докладнішої аналізи внутрішніх подій у Франції. На перший бо погляд — у Франції нічого не сталося. Може станеться під час сесії парляменту, може під час подорожі де Ґоля до Бордо будуть якісь голосні промови. Покищо ж вся увага прикована до Мангеттену, де пописується Хрущов, намагаючись викликати кризу в ОН.

Коли йде про Францію, то її преса чекає на дебати в ОН у справі Альжиру. Але, на нашу думку, далеко важливіші речі відбуваються таки у самій Франції, і від них, а не від промов на Мангеттені, залежатиме дальший розвиток багатьох подій. Скажемо більше: великою мірою, дебати на Генеральній Асамблеї залежатимуть від того, що тепер діється у Франції.

А діються дивні речі. Ми вже натякали, що у Франції загострюється ліва опозиція, зокрема в питанні війни в Альжирі. Характеристичне при цьому те, що досі компартія не грає в цьому першої скрипки. Хіба почне роздувати кадило після останньої промови Хрущова, де він з усією рішучістю і всією своєю зервою, виступив проти французької політики в Альжирі, знаючи, наскільки на цю справу чулі афро - азійські народи.

Баталію розпочали не так політичні партії, які відкладають свої виступи на сесію парляменту, як помірковані ліві, т. зв. ліві інтелектуали. В зв'язку з процесом підпільної мережі Жансона посипалися заяви письменників і інтелектуалів, збільшилось число підписів під т. зв. меморіялом у справі непослуху. А йде не про що інше, як про непослух молоді, коли її кличуть до війська в Альжирі.

Дійшло до того, що уряд мусів видати декрет, яким запевняється кара до п'ятьох років в'язниці за накликання до непослуху (ясно кажучи — до дезерції), а це значить — і за підписування подібних меморіялів. Розуміється, уряд знає своїх громадян краще від нас. Але, наскільки ми знаємо французів, нам видається, що таке загострення кари за підписування меморіялу може тільки збільшити число охочих підписуватись. Француз бо любить робити наперекір і не зносить будь-якої заборони.

— Я не можу погодитися з фактом, що мене тут замкнено, — казав мені на кораблі один француз. Це абсурдна, але типово французька реакція. — Під час німецької окупації я не міг погодитися з поліційною годиною, і іноді, хоч не мав найменшої потреби, виходив на вулицю лише для того, щоб зламати заборону, — казав мені той же товариш подорожі.

Галас, що його зчинив ген. Салян, тільки підливатиме оливи до вогню. Ген. Салян, колишній головнокомандувач в Індо - Китаї, а потім в Альжирі, заявив, що на його думку, 13-го травня 1958 р. альжирське питання було вже вирішене. Тоді, мовляв, усі альжирці заявилися за те, що Альжир має залишитися французькою провінцією, і тому всякі самовизначення і т. п. елюкубрації на тему „альжирського Альжиру", що ними займається де Ґоль, не мають ніякого сенсу.

За це ген. Саляна викликано до міністерства військових справ і там йому сказано, що він має залишити Альжир. Тобто — виселено з альжирської території.

Ген. Салян судитиметься з міністром військових справ. Його дружина в міжчасі зняла крик, заявляючи, що уряд „зрадив" інтереси Альжиру й Франції. За нею підуть всі крайні елементи Альжиру, і, якщо ген. Салян судитиметься то по його боці виступлять різні праві організації. Між його прихильниками будуть і потужні організації комбатантів.

Але не всі. Є бо й ліві організації комбатантів, які стоять за переговори з підпіллям. Ліва преса вже починає барабанний бій проти „небезпеки фашизму". Ще гірше те, що різні великі прибічники де Ґоля, як ось католицький письменник Франсуа Моріяк, соціяліст Дефер і ін., що досі виразно стояли за де Ґолем, тепер ніяк не згідні з тим, що, після зірвання переговорів з підпіллям, не вживається ніяких заходів для їх відновлення.

На процесі Жансона виступав Поль Тетжен, високий урядовець міністерства внутрішніх справ, колишній високий урядовець в органах безпеки Альжиру. Він заявив, що подався до димісії зі свого високого становища, не погоджуючись з методами боротьби проти підпілля. Його заява наробила багато галасу. Доходить до того, що деякі часописи містять листи читачів, автори яких пишуть про те, що їм „соромно бути французом". А. Сартр договорився до того, що лише перемога альжирського підпілля може врятувати французьку демократію, бо інакше неминуче прийде фашизм.

Це загострення опозиції зліва й справа не віщує нічого доброго. Адже де Ґоль спирався в парляменті не лише на ЮНР (партія, що єдиною точкою своєї програми має підтримку де Ґоля), але й на багатьох інших. Якщо вони тепер відпадуть, то само ЮНР не винесе тягару політичної відповідальности за долю нації. Тим більше, що на альжирському питанні від неї відділилися такі визначні особи як Сустель, якого формально виключено.

Певно, на випадок кризи, де Ґоль завжди матиме змогу відкликатися до референдуму, і нема сумніву, що він виграє. Але вже напевно не матиме тієї більшости, яку мав два роки тому.

Але справа більшости не в цьому. Справа в тому, що де Ґоль прийшов до влади під кличем утримання єдности нації. І він в ім'я цієї єдности не пішов ні на які радикальні потягнення. Вся його політика була ведена в ім'я тієї єдности, в ім'я якої було багато зроблено й багато не зроблено. Він був символом тієї єдности. І тепер стоїмо перед можливістю трагічного парадоксу: саме за його кермування розіб'ється єдність.

До справжнього розриву ще далеко. Може, цього й не станеться за його життя. Але це може статися після нього, і тоді цю трагедію називатимуть вислідом панування де Ґоля. Це була б трагедія Франції і вільного світу.

Ситуацію найшвидше може врятувати ніхто інший як... Хрущов. Загостривши відносини між Сходом і Заходом, він може приспішити успішне полагодження внутрішніх французьких справ, включно з альжирською справою. Кажуть, що ніколи велике лихо не буває без бодай якогось добра.

О. Д-вич

В „МІСТІ РУХУ" ЮВІЛЕЙ ВЕСЕЛОГО СВЯТА

Мюнхен. — Щороку в столиці Баварії від кінця вересня до середини жовтня відбувається „Свято жовтня". Це свято має свою 150-літню давність: в жовтні 1810 року відбувалося в Мюнхені весілля наслідника баварського трону Людовика (пізнішого короля Людовика І) з княжною Терезою. З приводу цієї родинної події в домі Віттельсбахів відбулося народне свято на луці, яку названо іменем молодої княжни Терези. Свято почалося кінськими перегонами і було щедро полите добрим баварським пивом.

Від 1810 року звичай „жовтневого свята" укоренився. Уже Баварія втратила самостійність, не стало й Віттельсбахів після революції 1918 року, але „Свято жовтня" лишилося і все більше притягає до себе гостей на „Терезину луку".

Цього року Жовтневе Свято в Мюнхені відбувається сто п'ятдесятий раз. Це дало нагоду почати свято 25 вересня з ще більшою пишністю, як бувало в минулих роках. До Мюнхену прибуло 24-25 числа коло 600 тисяч гостей. Організатори свята підготували коло 6,000 учасників походу вулицями, що йшли в історичних і національних строях із усіх областей Німеччини, із Австрії, Бельгії, Італії, Франції, Швайцарії. Процесія розтяглася на три кілометри і творила мальовничу картину. Похід відкривала королівська карета, в якій сиділи одягнені як „наречений і наречена" Людовик і Тереза, що милостиво відповідали на привітання „вірних баварців". Оркестра за оркестрою йшли в поході, при чому музики були одягнені в національних або історичних строях, часів Фридриха Великого, короля Пруського, або носили уніформи доби Наполеона І. Діти, молодь, дорослі — всі учасники походу захоплені музикою, грою красок, різними комічними фіґурами, як, наприклад постаттю обермкуватого коваля у фартусі — все це співає, вигукує, танцює, регочеться. Ось бойовим маршем проходить швайцарська ґвардія, там бачимо грецьку національну ґвардію, в постолах і лейбиках, мов наші гуцули. Княжу групу в поході тисячі глядачів, що стоять скраю вулиць і площ, зустрічають радісними вигуками і оплесками. В процесії бере участь і голова міста Фоґель в кареті, поряд з ним сидить його попередник Віммер, дуже популярний серед мюнхенців. Всі карети тягнуть коні, в процесії немає ні одного авта.

О 12-ій годині процесія вже на Терезиній Луці, де збудовано ресторани і всякого роду будки для розваги. Пиво ллється потоками з незчисленних барил, музика ріже веселі марші, а фірма баварця з щирочеським прізвищем Мрква вже спекла цілого вола, що важить 720 кільограмів. Самого вола вже не було, миттю його розібрали гості, і лишився тільки кістяк з таблицею, що мав він коло 4-ох років.

П. А.

ОСІНЬ

Перше листя неживе
Впало ось додолу,
Блідне, блідне кожен день
Синє видноколо.

Тільки почуття в душі,
Палахтять яркіше,
Бо в хвилину розставань
Люблять найніжніше.

Знаю я обличчя айстр
Дуже скоро зникнуть,
І морозу алябастр
Замалює вікна.

О, болючі почуття,
Дорогі утрати,
Та залишить осінь ця
Досвід пребагатий.

ВІРА ВОРСКЛО

ОНО

У НАШОМУ ВИМБЛЕДОНІ

(7)

Але добратися до „Веселки" не така легка справа — занадто солідно народ ринув „на старт. З суматохи тіл, голосів і вражень пригадую, як до мене підійшов ред. „Свободи", А. Драган і, взявши мене на бік, загадково залив:

— Ми бачимо і знаємо, яке колосальне значення для нашої молоді має спорт. Тому УНСоюз і „Свобода"... ви розумієте мене?... Якщо люди писали б коротко... можна б реґулярно теє... А потім... зразу може в формі додатку, як от літературний, а далі...

Далі мені ред. Драган десь відплив і я не міг докінчити розмови (читай: зловити його на слові). Проте я почуваюся вправі справу виклярувати: „Свобода" може й хоче містити короткі звіти про наш спорт — але не дитирамби-ковбаси про одні-двоє змагань тільки про цілість. Отже, звітуймо про відбуті змагання негайно телефоном, заплатім самі телефон (це вже моя пропозиція — тільки так ми навчимося звітувати коротко...) — і, найдалі в вівторок ми знатимемо все, що сталося в нашому спорті. А, з часом, з того міг би розвинутися спортовий журнал.

Від надміру щастя виходжу на свіже повітря, щоб з'ясувати-упорядкувати свої думки. Коли веселий гул „Веселки" відпливає, до моєї лавки тихо підходить незнайомий джентлмен і ставить реторичне питання: — Скажімо собі правду: хіба це не успіх зібрати стільки наших людей — батьків і дітей — разом?

— Безперечно! — завирокував я. Корабель „Союзівка" держить правильний курс...

— Який корабель?..

З того вечора пригадую ще протест братів торонтян — чи не єдиний протест тенісового турніру. Ото ж, так: до категорії сеньйорів зголосився змагун назвища Колянківський. Його молодечий вигляд видався організаторам підозрілий, після короткого скринінгу виявилося, що сеньйор має... 26 років. Очевидно, впав наказ „ґераде гієр!" — кандидата викинули з конкуренції. Коли ж він дуже просився, щоб його прийнято до „чоловіків", організатори додатково дольосували його і спарували з д-ром Мельником, з Торонта. Перший сет перервано при стані... 10:10, з уваги на ніч. І тоді Торонто запротестувало: чому д-р Мельник має витрачати сили на боротьбу з суперником, який на час не зголосився до змагань. Не було іншої ради, як признати торонтянам рацію — елемінація Колянківського хай на майбутнє буде за мементо всім клюбам, щоб належно зголошували змагунів.

Молодий ліс

Далі про той вечір я волію не говорити... Скажу тільки коротко, що, коли другий день я встав (після чотирьох годин сну), в мене було одним одне бажання: щоб на „Союзівку" зійшов ділювіяльний дощ, який дав би змогу нашому братові після нічної шихти в „Веселці" виспатися досхочу і звільнив би його від півфінальних змагань тієї днини.

І виглядало, що все піде згідно з моїм бажанням. Небо справді затягнулося, хлинув дощ (і то з „бульками" — заповіддю довгої сльоти!..). Експедиція юньйорів на корти поблизу недалекого Елленвілу (в сусідстві оселі СУМівка) вернулася ні з чим, Богослужбу з-під відкритого неба довелося переносити до голю головного будинку. Але... біда по деревах не ходить. Коло полудня дощ сквитував, а мітли й вітер до півгодини зробили корти здатними до гри. Словом: „О. Гайського й Беня проситься на корт ч. 2 до півфінальних змагань за чемпіонат сеньйорів!"

Я знав, що моя шанса проти Беня була єдино в сильному „драйві" й проґульці до сітки — але... тієї зброї я не мав (працюючи пополудні, я за партнера тренінґу мав здебільша... мур). А рахувати на дефенсиву, з таким партнером із... такою моєю кондицією було безнадійно...

В першому сеті мій суперник був такий добрий грати за себе й за мене. Рахунок 6:2 для мене. Проте я виразно чув, що така доброта Беневі швидко проїсться й він почне грати тільки для себе. Так і сталося (6:3, 6:1). Я від щирого серця ґратулював своєму суперникові й був щасливий, що не мушу за дві години ставати до фіналу проти д-ра Соколовського (бо як я тоді виглядав би, цього не уявляю. Бень у фіналі був щасливий, що зробив своїх три ґейми).

Серед чоловіків відкриттям виявився Герлинський з КЛК Ню Йорк. 33-річний змагун (з вигляду — копія Каравана, з „Левів"-Шикаґо), якому за його гнучкість, силу й витривалість не дав би ніхто більше, ніж 23 роки, виявився расовим, відважним борцем-імпровізатором і добрим стратеґом. Не хочеться вірити, що ця людина вчилася тенісу на 26-ому році життя (хоч, до речі, про Віґ Біла Тілдена кажуть те саме...). Форович був зметений у чвертьфіналі 2:6, 0:6, Воробкевич — тиха надія багатьох — у півфіналі одною ногою був на „тому світі". Воєнне щастя вправді рішило в користь Воробкевича, але багато свідків вірять, що в фіналі, проти Короля, борець Герлинський — принаймні для ока — робив би був кращу фиґуру.

З інших чвертьфіналістів фаворити без більшого труду взяли свої перешкоди (Король — Зубрицького, а Воробкевич — Шияна). Тільки Миколенко мусів віддати одного сета (6:1, 3:6, 6:1) завзятущому торонтцеві, д-рові Мельникові.

ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „СВОБОДИ" !

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Княжий дар на церкву в Фініксі, Арізона

17 вересня, в каплиці при церкві св. Францішка в Фініксі, Арізона, відбулася заупокійна Служба Божа з панахидою за упокій душі бл. пам,яті Стефанії Стехни, а опісля спільний обід у гостинній хаті Михайла Стехни. Службу Божу відправив о. Семчук. Співали присутні під проводом п. Васькового. На поминальнім обіді, яким зайнялася родина Крушельницьких, були присутні всі вірні, які були в церкві, а окремо ще прибули запрошені панею П. Алдермен гості, а саме: кандидат на члена конгресу п. Гарлес і головний прокуратор стейту п. Веют Черч. Після обіду сказав слово п. Михайло Стехна, котрий у честь і від імени своєї покійної дружини Стефанії вручив на будову церкви у Фініксі чек у сумі 2,000 долярів. Одна Добродійка долучила $100, а присутні зложили дрібними пожертвами $75.

Фінікс має гарне лагідне підсоння. Місто вічно повне цвітів, тепла і сухого воздуху, що стягає до себе людей не тільки з усіх стейтів Америки, але також з далеких провінцій Канади. Протягом п'ятьох останніх літ населення подвоїлося, і місто щодо розвитку стоїть на першому місці в Америці.

Українське поселення є досить численне і засадно приїжджають сюди люди на відпочинок і порятунок здоров'я. Конечним є для збереження нашого молодого покоління і добра українських душ взагалі збудувати в місті стилеву українську церкву — бодай на 200 осіб. Віримо, що шляхетний почин п. Михайла Стехни у честь своєї покійної дружини заставить многих інших призадуматись і заохотить до чинної праці, так, щоб будова української католицької церкви у Фініксі стала чином найближчої будучности.

Місія у Фінікс належить до парохії в Лос Анджелес, якої парохом є рухливий о. декан Михайло Колтуцький, під проводом якого парохія в Лос Анджелесі закупила гарну посілість і відкриття нової церкви відбудеться в скорому часі. о. М. Колтуцький, хоч має багато праці в своїй парохії, ніколи не жаліє трудів, щоб переїхати тих 400 миль, і принести нам час до часу духову опіку у місті Фініксі.

Рівночасно треба згадати, що місію у Фініксі заложив і в розбудову її вложив багато праці попередній парох Лос Анджелес о. Константин Бердар, якому вірні міста Фінікс щиро дякують. Парохіяльний Комітет очолюють: пп. Стехна, Васьків, Винничок, Бакович, Ост, Гайдук, Крушельницький і Триш.

Я. Бакович

Гість з Параґваю в Шикаґо

Шикаґо не може нарікати на брак допливу української іміграції. Щоправда, не має вже масових приїздів українських „переміщених осіб" чи пак „ДП" з таборів Німеччини, Австрії і інших країн центральної Европи, але зате багато „переміщених осіб", що вибрали після війни Бразилію, Венесуелю, Австралію, Чіле, чи навіть недалеку Канаду, переїхали в останніх роках до ЗДА, при чому багато вибрало з родинних чи інших причин Шикаґівську Метрополію. Але гості з такої екзотичної країни як Параґвай — це дійсно „білі круки", бо й видобутися з параґвайських пралісів навіть проворному „діпістові" це неабияка штука.

Один із найновіших „ґрінорів" Шикаґо — це власне екзотичний гість, типовий скиталець з юних своїх літ — інж. Антін Кущинський.

Колись, як юнак, боровся в рядах українських армій, а як „встоятись не було сили", змінив Дніпро на Велтаву, а відтак зов крови потягнув його над Тису, де учив гуцулят азбуки, аж поки мадяри насильно не вдерлися в ту країну, що про неї ще й сьогодні згадує як про одну з найкращих, хоч у своїй скитальщині мав нагоду пізнати неодин куток світу. На пам'ятку забрав зі собою красну „гуцулку-Ксеню", що з нею вже і досьогодні не розлучається, байдуже, чи це було серед німецьких Альп, чи серед параґвайських пралісів чи тепер серед лісу шикаґівських фабричних коминів та хмародерів. Десять чи більше літ вложив у не надто вдячну культурно-освітню й організаційну працю на дівичій параґвайській землі. Вісім повних літ чекав на можливість переселитися в ЗДА, поки поборов різні труднощі, включно із доносами, часами збоку таки своїх „рідних". А коли після довгих років вичікування вкінці станув на шикаґівському ґрунті та відвідав як одно із перших бюро Ліґи Американців Українського Походження, що спільно з ним вела цю боротьбу з іміґраційними квотами, ґарантіями і іншими бюрократичними вигадками, ви побачили замість зломаної поверх 40-літньою скитальщиною та оґірченої до всіх і вся людини — усміхненого, життєрадісного „козака-невміраку", що замість зідхати до заслуженого відпочинку каже: „А я вірю, що таки ще побачимо вільний Київ, але по дорозі вступлю у наші Карпати, щоб напитися цілющої буркутської води і поклонитися Чорногорі"! Гість з Параґваю, а здається, що правдивий гість з Запоріжжя! Козак-Невмірака!

В. Н.

● **Крайова Рада Безпеки** стверджує, що цього року від січня до кінця серпня здобуто новий рекорд безпеки в їзді автами. На кожних проїханих 100,000,000 миль автами було цього року 5.1 смертного випадку, а в дотеперішньому рекордовому році безпеки 1958 таких випадків було 5.2 на 100,000,000. Але число смертних випадків від січня до кінця серпня ц. р. було трохи більше в порівнянні з минулорічним. Цього року воно становило 24,010, а минулого року в тому самому часі — 23,860.

● **У Чехословаччині** арештовано католицького єпископа Яна Войтасека — повідомляє ватиканський орган „Оссерваторе Романо". Він уже сидів в комуно - чеській в'язниці, з якої чотири роки тому звільнили його.

Успіхи нашого доросту

(Радослав Жук — професор архітектури)

З новим академічним роком ще один молодий українець увійде в склад навчальних сил на канадійських університетах. Це Радослав Жук, молодий український архітект, якому приділено катедру архітектури на Манітобському університеті у Вінніпеґу.

Радослав Жук закінчив студії архітектури з відзначенням на університеті в Монтреалі. Нагороджений двома стипендіями на студійну подорож, одна з них це перша нагорода за проєкт української католицької церкви у конкурсі дипломових праць всіх канадійських шкіл архітектури, Р. Жук провів один рік, подорожуючи і студіюючи в Західній Европі. Здобув одну першу і одну другу нагороду у двох інших архітектурних конкурсах. Є членом Королівської Палати Архітектів.

Працював над слідуючими визначними проєктами: амбасада ЗДА в Лондоні, ратуш в Оттаві (срібна медаля ґубернатора Массея), проєкт Жан Манс в Монтреалі, нове місто Порт Картіє в провінції Квебек.

Працює стало над проблемою сучасної української церковної архітектури і виготовив ряд проєктів українських церков. Одна із них, церква св. Івана Христителя в Монтреалі, є в будові.

Останньо продовжував вищі студії на відомому університеті Массачусетс Інститут оф Технолоджі в Бостоні, де одержав ступінь Мастер оф Архітекчер.

У східніх і західніх стейтах має бути температура тепліша від нормальної

Вашинґтон. — Федеральне бюро погоди передбачає, що в місяці жовтні має бути температура в надбережних східніх стейтах і в західніх стейтах від Арізони до Монтани — тепліша від нормальної. Нормальна пересічна температура в цьому місяці має бути така в чотирьох районах ЗДА: Ню Йорк — 57.6; Шикаґо — 53.1; Денвер (Колорадо) — 51.55 і у Сан Франціско — 59.4. Найхолодніше має бути в Міннесоті, Висконсин, Айові та Індіяні, а найтепліше в Неваді, Вашинґтоні і Айдаго. В інших стейтах має бути температура трохи холодніша від нормальної. У стейтах на схід від лінії Мишиґен до Луїзіяни має бути більше дощів, як нормально, а в стейтах на захід від лінії Міннесота по Тексас менше як нормально. В решті стейтах мають бути нормальні дощі.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І її ВИДАНЬ

Члени Головного Уряду і працівники УНСоюзу, працівники Редакції, Адміністрації і друкарні „Свободи", що склали свої пожертви на пресовий фонд „Свободи" і її видань: англомовного „Українського Тижневика" і журналу „Веселка".

СПИСОК Ч. 1.

Д. Галичин	$ 10.00	А. Демченко	2.00
Осип Лисогір	10.00	А. Лапичак	2.00
Р. Слободян	10.00	М. Мілянович	2.00
Я. Падох	10.00	В. Сохан	2.00
А. Герман	10.00	Проф. М. Лисогір	2.00
Д-р В. Галан	10.00	С. Курляк	2.00
А. Драган	10.00	К. Маґура	2.00
В. і М. Душник	10.00	У. Дячук	2.00
Д. Слободян	5.00	А. Кейс	2.00
Д. Кравець	5.00	Н. Головід	2.00
Я. Кулинич	5.00	Е. Гарасимчук	2.00
Я. Петрух	5.00	С. Раси	1.00
І. Кедрин	3.00	Д-р І. Колак	1.00
Б. Кравців	3.00	Д-р О. Волощук	1.00
Л. Лапичак	3.00	Д-р М. Кобринська	1.00
К. Стецюк	3.00	Я. Левицька	1.00
М. Сташинська	3.00	І. Коць	1.00
Ц. Постолюк	3.00	Мгр. Н. Залуська	1.00
В. Кушнір	3.00	Проф. І. Вербяний	1.00
Р. Ференцевич	3.00	С. Соколишин	1.00
М. Задорецький	3.00	В. Соболта	1.00
Т. Гіль	3.00	О. Домбровська	1.00
В. Назаревич	3.00	М. Кусий	1.00
Д. Притуляк	3.00	Р. Ситник	1.00
В. Карий	3.00	О. Колодій	1.00
Л. Луців	3.00		
В. Давиденко	3.00		
Р. Хомяк	3.00		
А. Домарацький	2.00	Разом	$ 186.00

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього
дня 4-го вересня 1960 р., відійшла у Вічність, по короткій, але тяжкій недузі, Наша Дорога
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ,

бл. п. Марія БАСАРАБ ТИБОР

Покійну відпроваджено на місце вічного спочинку на цвинтар Clover Leaf Park Cemetery — у Woodbridge, N. J., після похоронних обрядів в Українській Православній Церкві св. Володимира — 334 Іст 14-та вул. в Ню Йорку.

Цією дорогою складаємо сердечну подяку Всім, що віддали останню прислугу Покійній і старалися потішити нас в часі нашого горя.

В першій мірі дякуємо Настоятелеві Веч. о. С. Гаюкові за відправлення Панахиди та теплі прощальні слова в каплиці пох. заведения П. Яреми, як також дякуємо Веч. о. П. Мелехові за відправлення Панахиди в каплиці та похоронної Служби на цвинтарі та за Його теплі слова розради на поминальному прийнятті, Веч. о. І. Ткачукові за Молитви в церкві і на цвинтарі, а особливо складаємо подяку Веч. о. І. Гундякові за відправу похоронних Богослужень в церкві та за прощальні слова над домовиною Покійної, даючи духову розраду чоловікові, дітям, внукам, дальшій і ближчій Родині Покійної та всім Присутнім в церкві, які прийшли віддати останню прислугу Покійній та відпровадити її на місце вічного спочинку.

Ми не всилі подякувати всім поіменно, тому дякуємо Всім разом, за квіти, за пожертви на Служби Божі, та за інші датки, за прислання листовних висловів співчуття у нашому горю. — Хай Всевишній Вас держить у своїй опіці.

Дякуємо С-ву Пречистої Діви Марії, при Церкві Св. Володимира, Екзекутиві Т-ва „Перемишль", 141 Відділові УНПомічі і його Членам, які взяли участь із прапорами, Веч. о. А. Кущакові, за останню прислугу Покійній, Преосвященному Владиці Богданові, який прийшов до церкви, разом із всіми присутніми, віддати пошану Покійній. Дякуємо також Професорові Хору і Хористам, які не жаліли труду і своїм співом звеличали похоронні відправи, дякуємо Церковному Комітетові, який був нам в допомозі, Екзекутиві УНПомочі і Редакції УНСлова за їхні вислови співчуття.

Нехай Всевишній обдарить своєю ласкою Всіх, що причинилися до вшанування пам'яті нашої Найдорожчої і Незабутньої бл. п. Марії Тибор.

ПЕТРО — муж
ВАСИЛЬ — син
КАТЕРИНА — донька
СТЕФАНІЯ — невістка
ВІЛІЯМ і ДАННА — внуки

✝
BIELAK, Helen J.

The officers of
LOCAL 32-J, BSEIU, AFL-CIO,
with deep regret and profound sorrow, record the untimely passing of our beloved SECRETARY-TREASURER,
HELEN J. BIELAK,
on September 30, 1960
at St. Vincent's Hospital, Erie, Pa.

WE EXPRESS our sincere, heartfelt sympathy to her son, RAYMOND and her family.

A Requiem Mass was held in St. Anthony's Church, Cambridge Springs, Pa., Monday, Oct. 3 at 10 am. Internment took place in St. Theresa's Cemetery, Union City, Pa., where her family resides.

Expressions of sympathy and condolences can be addressed to union headquarters at 250 West 57th St., NYC, NY.

ALBERT E. PERRY
President & Business Manager
Local 32-J, BSEIU, AFL-CIO

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ
Українського Народного Союзу

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Бр. св. ап. Петра і Павла, Відділ 102 повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., зараз по співаній Сл. Божій в церковній залі при 2280 В. 7-ій вул. — М. Молеський, предс., С. Косик, касир, М. Бобечко, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Т-во Укр. Клюб Поступовий, Відділ 7[illegible] повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в середу, 12-го жовтня ц. р., о год. 7-ій веч., в УНДомі при 96 Фліт Стріт. Проситься довгуючих членів вирівнити свої вкладки. — П. Костик, секретар.

ЮТИКА, Н. Й. — Відділ 484, ім. Тараса Шевченка повідомляє членів, що чергові Місячні Збори відбудуться в суботу 8-го жовтня ц. р., о год. 8-ій веч., в церковній залі при 1108 Стейт вул. На денному порядку маємо дуже важні справи, які управа Відділу не може сама полагодити без згоди членства, тому велике прохання до всіх членів, щоби взяли чисельну участь у зборах. В неділю 9-го жовтня, Союзове членство буде мати нагоду вітати в Ютиці д-ра Ярослава Падоха, головного секретаря УНС. Проситься всіх довгуючих членів, щоб по можности вирівнали свої вкладки. — В. Запаранюк, фін. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Мир", Відділ 324, повідомляє членів, що Звичайні Місячні Збори відбудуться в суботу 8-го жовтня ц. р., о годині 7-ій веч. Проситься прибути на збори та вирівнати залеглі і біжучі вкладки. Також є багато інших справ до полагодження. — С. Барабах, предс., І. Струк, секр.

БАЛТІМОР, Мд. — Бр. Пресв. Тройці, Відділ 320, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., о год. 1.30 по пол., в Укр. Горож. Клюбі при 3101 О'Доннелл Стріт. Проситься всіх членів прибути на означений час й вирівнати свої залеглості. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секретар.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Бр. св. Івана Хрестителя, Відділ 270, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в суботу 8-го жовтня ц. р., в УНДомі при 92—96 Фліт вул., о год. 7-ій веч. Просимо всіх членів прибути на ці збори. — Управа.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні Збори Тов. Запорожська Січ, Відділ 367, відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., в церковній залі, о год. 1.30 по пол. Просимо, щоб всі члени явилися на зборах і вирівнали свої вкладки. Ми ще маємо три місяці, щоб приєднувати нових членів. Увага: — проситься, щоб члени і членкиці явилися, щоб ми могли вибрати комітет до Балю, котрий має відбутися 15-го жовтня ц. р., в Українськім Клюбі. — Г. Лилак, предс., Т. Песко, касир, В. Попович, секр.

СЕНТРАЛ ФОЛС, Р. А. — Тов. ім. Івана Франка, Відділ 93, повідомляє членев, що Місячні Збори відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., о год. 1-ій по пол. Також о год. 2-ій відбудуться Збори Укр. Амер. Горожанського Клюбу. Проситься всіх членів обов'язково прибути та вирівнати залеглі вкладки. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Бр. св. Василія Великого, Відділ 364, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., о год. 2-ій по пол., в УНДомі 3161 Іст 93 Ст. Проситься членів прийти на збори, бо будемо робити знимку з нашого Братства до календаря Альманаха, Наш Шевченко в 100-літні Роковини його смерти. Певно, що ця книжка Альманах буде дорогою пам'яткою для тих, що знайдуть своє ім'я і поклін Шевченкові у тій пропам'ятній книзі, як також просимо привести своїх знайомих, щоби вписати їх до УНСоюзу. — Гр. Кукиз, предс., І. Кореневич, рек. секр., Е. Макарик, касир, В. Владика, фін. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Збори Тов. Сокіл, Відділ 336 відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., о год. 1-ій по пол. Просимо всіх членів прийти, вирівнати свої вкладки, і як можливо, приведіть з собою знайомих, щоб вписати їх до Тов. Сокіл і УНСоюзу. — Г. Степанек, предс., Г. Кісіль, фін. секр., Т. Кальмук, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Т-во ім. Івана Франка, Відділ 334, повідомляє своїх членів, що Звичайні Місячні Збори відбудуться у другу неділю по першім, 9-го жовтня, ц. р., в УНДомі, при 14-ій вул., о год. 1-ій по пол. Пригадується також членам, щоб вирівнали свої залеглості і місячні вкладки, як теж пригадується, щоб незабували вплачувати Фонд Наглої Потреби. Кожний член повинен причинитися до Фонду Наглої Потреби, бо час критичний. — Н. Задирецький, предс., С. Бохонок, касир, Г. Демкович, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Відділ 204, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в суботу 8-го жовтня ц. р., о годині 7-ій веч., в залі Нар. Дому 140 Друга евня, число кімнати 25. Проситься членів, які хотіли б зложити пожертву на Фонд Наглої Потреби, можуть доручити чеки дивіденди, або грошові пожертви, на руки секретаря Відділу. — Управа.

ЧЕСТЕР, Па. — Тов. Тараса Шевченка, Відділ 156, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., точно о год. 2-ій по пол., в Громадськім Домі. Просимо прибути, бо є дуже важні справи до вирішення. — В. Новак, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Управа Т-ва ім. Б. Хмельницького, Відділ 158, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в суботу, 8-го жовтня ц. р., о годині 8-ій веч., в залі УНДому при 226-218 Ґренд Стріт. Проситься привести нових кандидатів в члени Т-ва і УНСоюзу. — Ю Павчак, предс., П. Дубовецький, рек. секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Бр. св. о. Николая, Відділ 369, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 16-го жовтня ц. р., о год. 4-ій по пол., в церковній залі. Проситься членів вирівнати свої залеглості. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. — Південь. — Місячні Збори Бр. св. Ап. Петра і Павла, Відділ 220, відбудуться в суботу, 8-го жовтня ц. р., о год. 7.30 веч., в церковній залі, при 4952 Савт Полайна вул. На порядку нарад: підготова до 50-літнього Ювілею Братства, влаштування осінньої забави, й інші важні справи і тому проситься членів обов'язково і точно прибути на ці збори. — Управа.

КЛІФТОН, Н. Дж. — Тов. Ук. Січ, Відділ 182, повідомляє, членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., о год. 2-ій по пол., в залі парафіяльній при 45—47 Говп Евні, Пассайк, Н. Дж. Проситься членів прийти на збори та вирівнати свої місячні вкладки і привести нових кандидатів, щоб вписати їх до Т-ва і УНСоюзу. — Управа.

КЕМПБЕЛ, Огайо. — Т-во Сокіл, Відділ 218, повідомляє, членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 9-го жовтня ц. р., о год. 2-ій по пол., в УНДомі при 165 Гордон вул. Просимо всіх членів прибути на збори, бо маємо дуже важну справу, а саме останні приготування до Ювілею нашого Відділу, котрий має відбутися 16-го жовтня ц. р. Довгуючих членів просимо вирівнати свої залеглості. — С. Бурий, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Збори Т-ва „Єдність", Відділ 163, відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., в Домі Горожан 847 Норт Френклін Стріт, о год. 12-ій в полудне. Пригадується всім довгуючим членам, що вкладки повинні бути заплачені найдальше до 20-го кожного місяця. Ті члени, які були суспендовані за невплачування вкладок, прошу вирівнати, щоб здержати суспенду. — І. Дуда, предсід., В. Хромек, рек. секр., С. Филик, фін. секр.

ДІТРОЙТ,Міш. — Братство ім. св. Івана Хрестителя, Відділ 292, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 9-го жовтния, о год. 1.30 по пол., в залі УНДому, при вул. Мартін. Просимо прибути численно на ці збори, бо є багато важних справ до полагодження. Управа Відділу вже виготовила правильник для Відділу, який є вже готовий, та буде роздаваний для членів. Також дуже важливою справою є наш ювілей, який відбудеться 30-го жовтня, ц. р. Як відомо всім, що цього року приходить 50 років існування, 292-го Відділу і тому управа докладає всіх зусиль, щоб Ювілей випав якнайкраще. Просимо членів до масової участи на день 50-ліття. Відносно Ювілейного Бенкету, просимо голоситись до фін. секретаря п. Петра Федика, або найкраще прийдіть на вище згадані збори і тоді про всі справи, пов'язані з Ювілеєм, будете знати докладно. — Петро Кізел, голова, Дмитро Сулима, секр.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Управа Т-ва ім. Т. Шевченка, Відділ 349, повідомляє членів, що Місячні Збори відбудуться в неділю, 9-го жовтня ц. р., від год. 2-ої по пол., в домі Ветеранів при вул. Вашинґтона. Тому, що є важні справи до полагодження на вище згаданих Місячних Зборах. Проситься всіх членів обов'язково прибути. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Т-ва Запорожська Січ", Відділ 251, відбудуться в неділю 9-го жовтня ц. р., в церковній залі при Вест 7-ій вул., зараз по Вел. Службі Божій. Довгуючих членів просимо конечно вирівнати залеглі вкладки. — Я. Кравчук, секр.

Посмертна згадка

МИХАЙЛО БЕНКАЛЬ, довголітній член 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, помер 3-го жовтня 1960. Покійний род. 13-го травня 1888 р. в с. Липина, повіт Жовква, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Юлію, дві доньки Марію і Павлину, двох синів Володимира і Михайло і 10 внуків. Похорон відбудеться у четвер 6-го жовтня, о год. 9:30 з похоронного заведення П. Яреми до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар Ст. Джонс. — Вічна Йому Пам'ять!

В. Гасій, секр.

ТАРЗАН ч. 4,533. Тарзан відходить . . .

Звільнений від зобов'язань перед поліцією, Дюранд вирішив вернутися до мирного життя, яке він знайшов між тубільцями.

Група Ґарві мусіла так довго зачекати, поки пацієнт видужає, тому і Тарзан попрощався . . .